

GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

MISIR

PIRAMİTLERİNE YOLCULUK

*“Tarihin Binlerce Yıl Öncesine
Gizemli Bir Macera”*

TOKİ OSMANGAZI İLKOKULU

GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ

MISIR

PIRAMİTLERİNE YOLCULUK

*“Tarihin Binlerce Yıl Öncesine
Gizemli Bir Macera”*

Yazarlar: Beyza Betül KUL
Bengisu TEK
Adem Çınar BAKAR
Hira Belinay YILMAZ

Düzenleyen: Tuğrul ÇİFTÇİ

Okul: Toki Osmangazi İlkokulu

İletişim: Adres Kayabaşı Mah. Fenertepe Cad. 20.Bölge No:3 Başakşehir/İstanbul

Kitap projesine katkılarından dolayı 4-F sınıfı öğrencilerine teşekkür ederiz.

İÇİNDEKİLER

1.Bölüm: Macera Başlıyor	3
2.Bölüm: Gerçek Dostluk	8
3.Bölüm: Bilgi Güçtür	22

1.BÖLÜM

“Macera Başlıyor”

“

Zamanda yolculuk yapmak
insanoğlunun
en büyük hayallerinden biridir.
Fakat bu hayalden daha büyük
olan şey; iyiliği ve güzelliği tüm
zamanlara yayabilmektir.

4-F Sınıfı

”

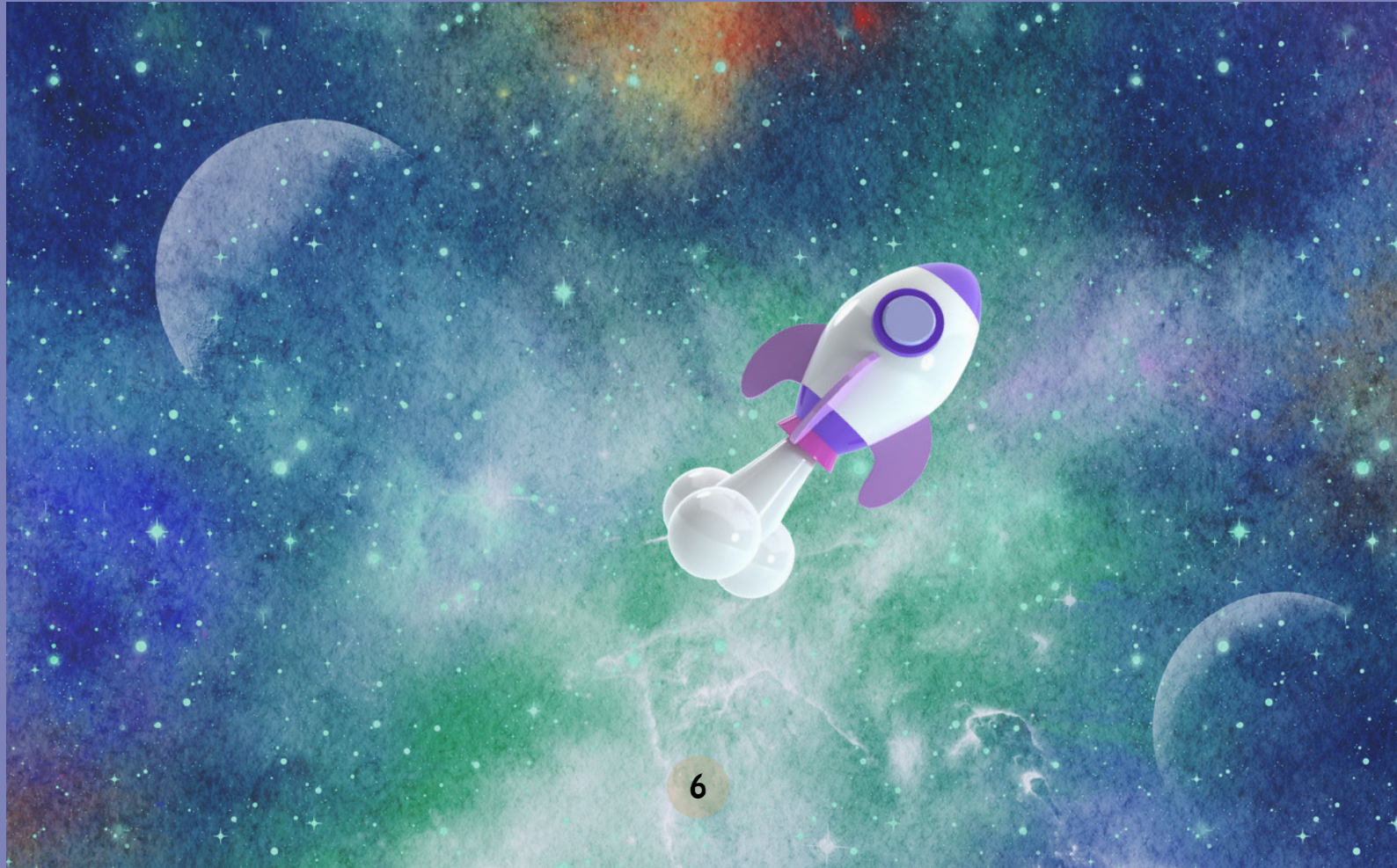
Çınar ve Belinay tavan arasına yaptıkları laboratuvardaki hazırlığın sonuna gelmişlerdi. Uzun süredir üzerinde çalıştıkları, bütün dünyayı ayağa kaldıracak buluşları bitmek üzereydi. Zaman makinesi yapmak ilk duyduğunuz anda kulağa çılgınca gelmiş olabilir. Fakat bu iki kardeş zaman makinesi yapmayı başarmışlardı. Okul, ödevler, sınavlar arasında bir de zaman makinesi yapmak onları ne kadar yormuş olsa da icatlarını tamamlamak bütün bu yorgunluğa değerdi.

Çınar, son vidayı büyük bir gururla sıktı. Uzun süren çalışmalarının meyvesi olan zaman makinelerine hayranlıkla baktılar. Belinay “Şimdi icadımızı deneme vakti geldi.” dedi. Birlikte zaman makinesinin içine girdiler. Zaman makinesinin kapılarını kapattılar. Emniyet kemerlerini bağladılar. Heyecandan kalpleri küt küt atıyordu. Deneme sürüşünü kısa bir zaman önceye yapmaya karar verdiler. Çınar, zamanda “dört dakika” geriye dönmek için kokpitteki zaman ayarlayıcısına talimatları girdi fakat hiç beklenmeyen bir durum gelişti.

O sırada Belinay, kolunu farkında olmadan kokpitteki tuşların üzerine koyduğu için zaman ayarlayıcısına girilen sayılar karıştı. Dört dakika öncesine gitmeyi beklerken bir anda “*dört bin beş yüz altmış dokuz*” yıl öncesine doğru yolculuk başladı. İnanılmaz bir hızla hareket eden zaman makinesinin içindeki iki kardeş “İşte gidiyoruuuuzzzz! Başardıııık!” diye bağıyorlardı.

Zaman makinesinin yolculuğu beklenenden uzun sürünce ınar, yolunda gitmeyen bir Őeyler olduğunu anladı. Hemen kontrol paneline baktı. “Hayır olamaz, bu işte bir terslik var!” diye bağırdı. KardeŐi Belinay’a kontrol panelini gÖsterdi. Zamanda yolculuk Şimdi farklı bir hal almıŐtı. İki kardeş artık geri dÖnülemez bir yola girmiŐti.

2.BÖLÜM

“Gerçek Dostluk”

“

Dostlarımız hayattaki en büyük şansımızdır ve gerçek dostluklar zamanın ötesine geçmeyi başarabilir.

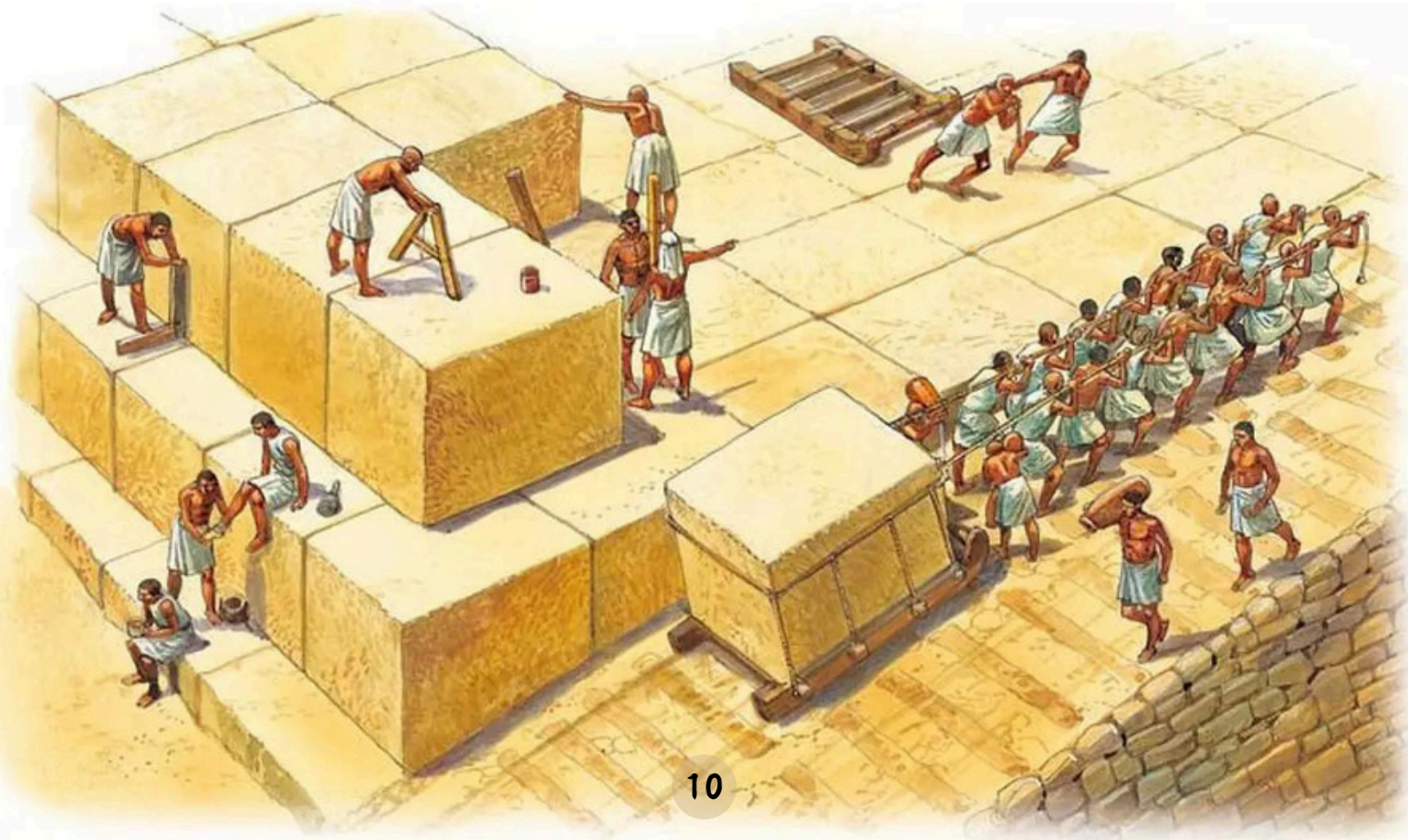
4-F Sınıfı

”

Zaman makinesi bir süre sonra yavaşlamaya başladı. Ardından gelen sert bir inişle yolculuk sona erdi. İki kardeş merakla zaman makinesinin kapısını araladı. Önce Çınar daha sonra da Belinay zaman makinesinden dışarı çıktı. Karşılaştıkları tablo muazzamdı. Buldukları kum tepesinden ileriye doğru baktılar. Batmakta olan güneşin altında binlerce insan Mısır Piramitleri'ni inşa ediyordu.

Mucit kardeşler bir yandan çılgınlar gibi seviniyor bir yandan da zamanda bu kadar geriye gelmenin sonuçlarının ne olacağını düşünüyordu. Ayrıca yolculuğun sonunda sert bir iniş yaptıkları için zaman makinesi hasar görmüştü. Sonuç her ne olursa olsun geldikleri yer harikaydı ve bunun tadını çıkarmaya karar verdiler.

Çınar ve Belinay kum tepesinden çevrede olan biteni izlerken yanlarından geçen keçi sürüsünün çobanı onları fark etti. Mucit kardeşlerin az önce yaşadığı şaşkınlığı bu sefer de küçük çoban yaşıyordu. En az piramitler kadar ilginç bir makine ve makinenin yanında duran farklı kıyafetler içinde bu iki çocuk, küçük çobanın bir hayli ilgisini çekmişti. Çobanın adı Muhab'dı. Sürüsünü bırakıp Çınar ve Belinay'ın yanına geldi. Mucit kardeşler kendilerini tanıtip başlarından geçenleri kısaca Muhab'a anlattılar. Muhab, mucit kardeşleri yanına alıp çadırına götürdü. Çınar ve Belinay'a kendi kıyafetlerinden verdi. Geceyi birlikte çadırda geçirdiler.

Belinay, yolculuğun etkisiyle bir hayli yorulmuştu. Muhab'ın hazırladığı yemeklerden yedikten sonra derin bir uykuya daldı. Çınar ve Muhab ise sohbet etmeye başladılar.

- Bu kadar çok keçinin sahibi olmak zor değil mi Muhab?

- Hayır, bu keçiler benim değil. Sahibim Aşhur'un keçileri.

- Sahibin mi? Senin bir sahibin mi var?

- Evet, Efendi Aşhur benim sahibim. Bu çevrede yaşayan pek çok insan Efendi Aşhur'un kölesidir. Ben de onun bana verdiği işleri yapmak zorundayım.

- Efendi Aşhur nasıl biri peki?

- Onu tanımak istemezsin. Çok kötü ve zalim biri. Umarım sizi görmez.

- Neden?

- Çünkü sizin burada yalnız olduğunuzu anlarsa benim gibi kölesi yapar ve kendi işlerinde çalıştırır.

- Zaman makinemizi tamir edebilirsek bunu başaramaz. Yarın makineyi tekrar kontrol edeceğim. Umarım çalıştırabilirim.

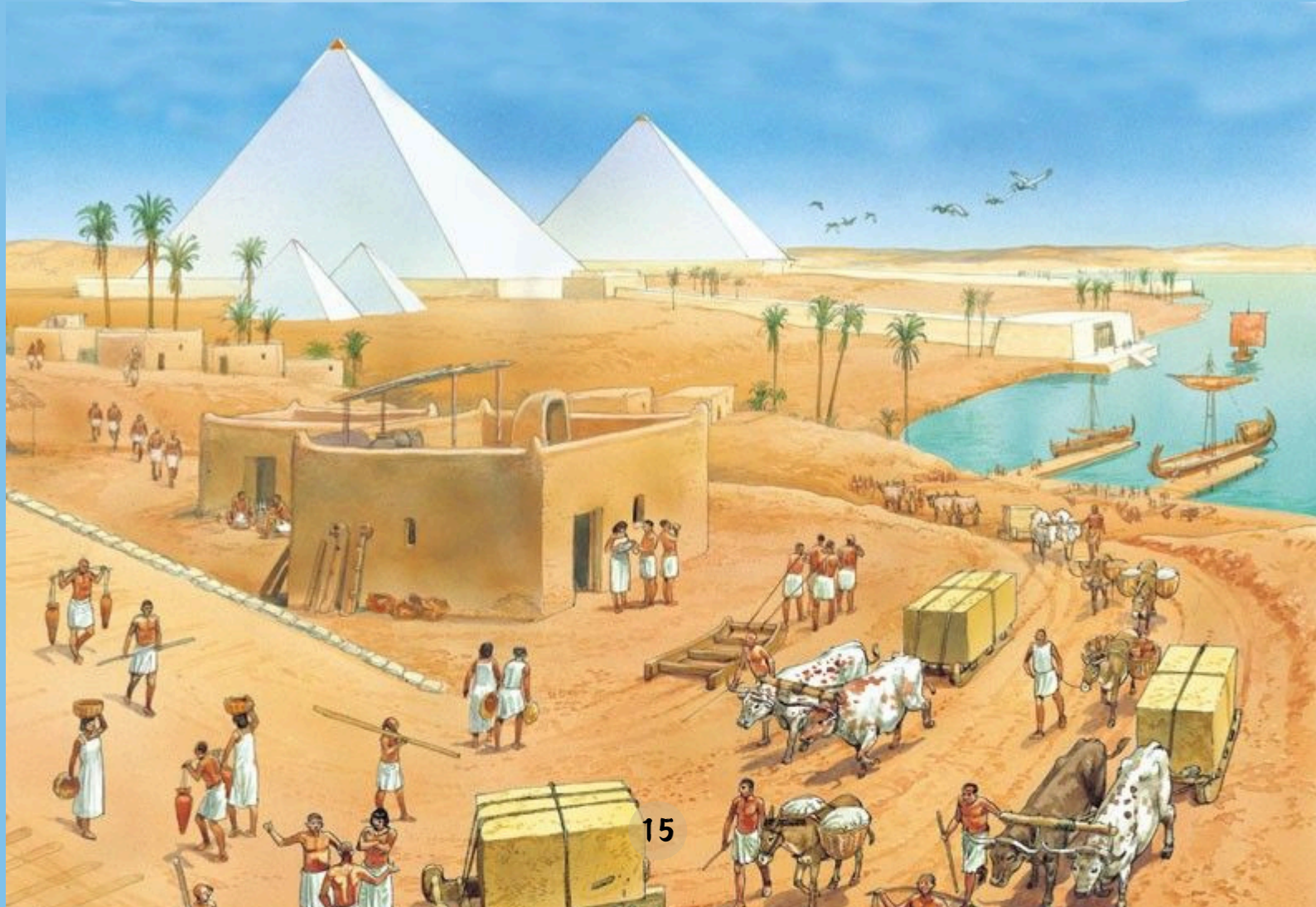
- Haydi biraz uyuyup dinlenelim Çınar. Yarın bizi uzun bir gün bekliyor.

İki arkadaş uzun bir sohbetin ardından ay ışığının altındaki çadırlarında uyudular. Çölde geçirdikleri ilk gece Muhab'ın yardımını ile kolay geçmişti. Peki diğer geceler de böyle kolay geçebilecek miydi acaba?

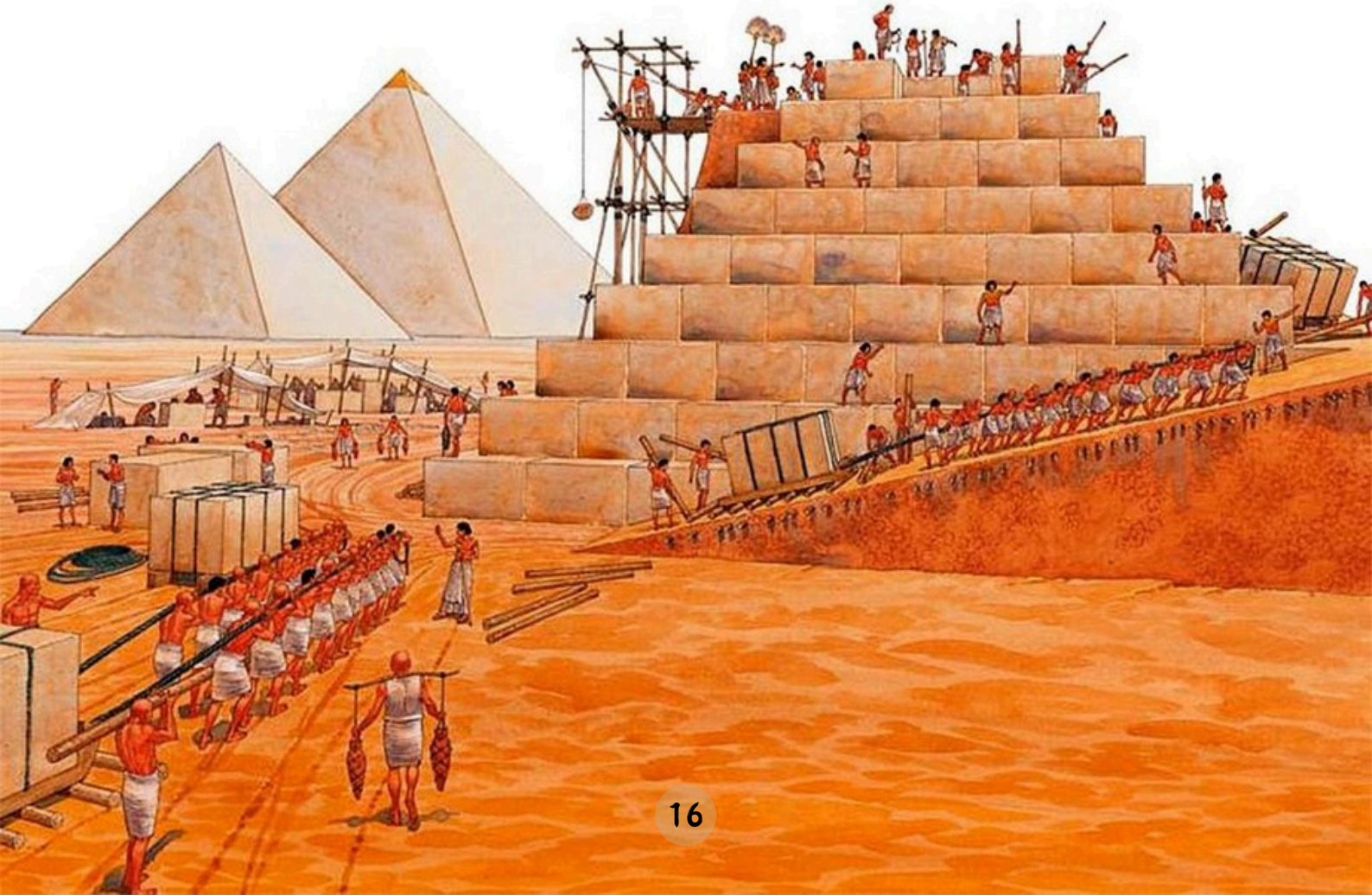
Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte uyandılar. Piramitleri görmek için yola koyuldular. Uzaklardan geçen bir deve kervanının arasına karışarak ilerlemeye karar verdiler.

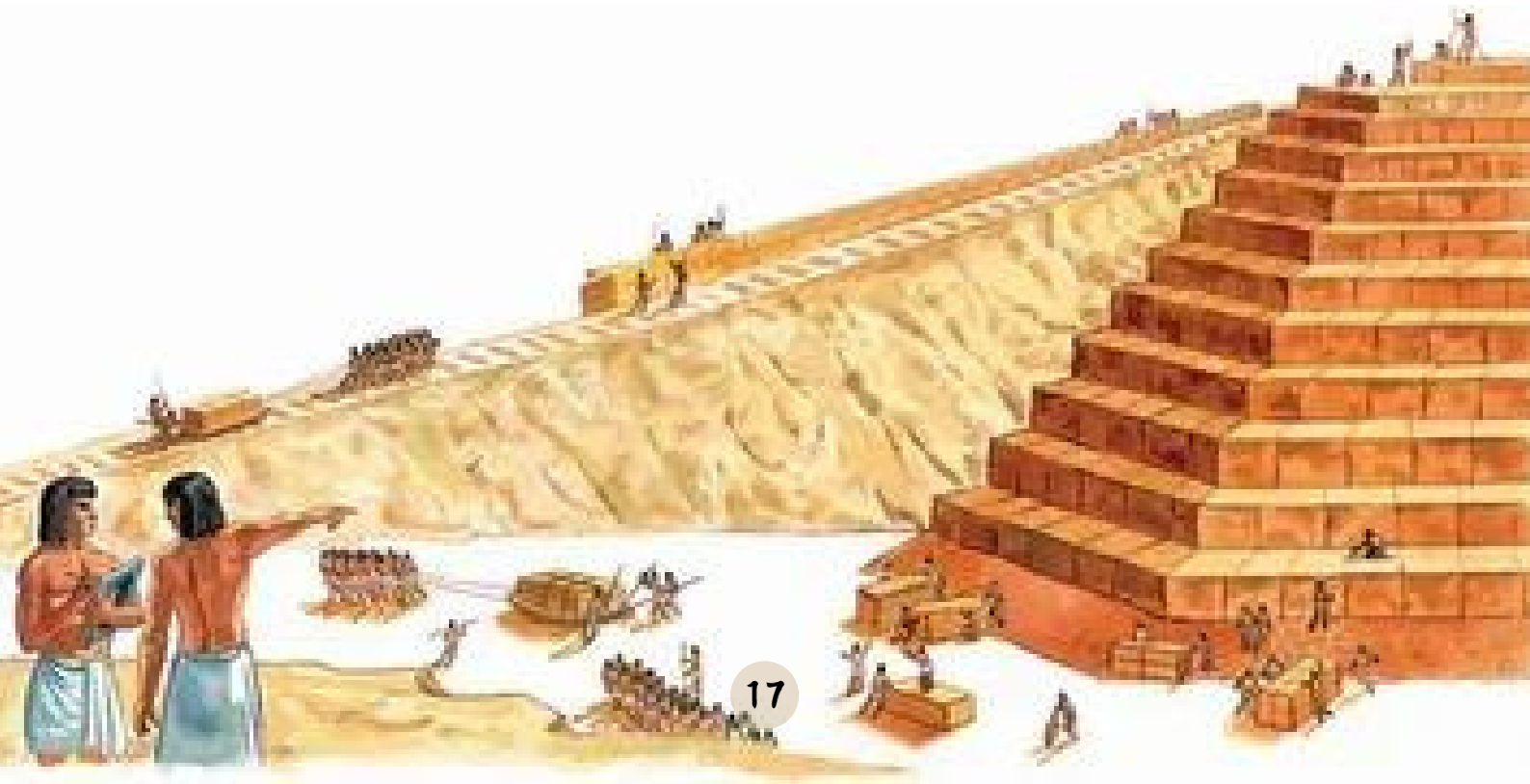
Piramitlere yaklaşınca Muhab anlatmaya başladı:
Bu gördükleriniz Gize Piramitleri. Büyük piramidin
adı Keops, ortadaki piramidin adı Kefren ve en kk
piramidin adı Mikerinos'tur. Piramitlerin yapımına
uzun zaman önce başlandı. Bu yapılar ülkemizi
yöneten firavunlar için anıt mezar olarak yapılıyor.
Burada kullanılan kayalar Nil Nehri'nin karşı
kıyısından, kireç taşları Kahire'den, granitler ise
Asvan şehrinden getiriliyor. Yapımı oldukça zahmetli.
Grdgnz gibi burada binlerce insan alışıyor.

Piramitlerin inşasında çalışan binlerce insan, kullanılan malzemelerin çokluğu, çevredeki yük hayvanlarının sesleri ve etraftaki büyük çalışma karşısında çocuklar çok şaşırıldı. Piramitlerin çevresinde dikkatli bir şekilde yürüyerek tarihe tanıklık ediyorlardı.

Çocuklar hep birlikte piramitleri incelerken beklenmedik bir olay oldu. Onlar piramitleri incelerken uzaklarda bir çift göz de bir süredir onları inceliyordu. Bu gözler Muhab'ın bahsettiği Efendi Aşhur'dan başkasına ait değildi. Efendi Aşhur'un adamlarından biri Muhab'ı fark etmiş ve parmağıyla işaret ederek çocukları gösteriyordu.

Efendi Aşhur'un kendilerini izlediğini fark eden

Muhab:

-Olamaz, o burada!

Belinay:

-Kim burada Muhab?

Muhab:

-O işte, Efendi Aşhur.

Çınar:

-Aşhur mu? Hani nerede?

Muhab:

-Onu gördüğünüzü belli etmeyin. İlerideki köle pazarının önünde. Şu an bize doğru bakıyor.

Tam bu sırada Efendi Aşhur'un sesi duyuldu.

-Muhaaab, sen ve yanındakiler hemen yanıma gelin!

Muhab, çocuklara dönerek:

-Siz hemen kalabalığın arasına karışarak gözden kaybolun. Ben, Efendi Aşhur'u atlatıp sizin yanınıza gelmeye çalışacağım. Zaman makinesinin önünde buluşuruz, dedi.

Çınar ve Belinay, zaman kaybetmeden kalabalığın arasına karışarak gözden kayboldular. Muhab ise Efendi Aşhur'un yanına doğru ilerledi.

Efendi Aşhur:

-Yanıdakiler kimdi? Onları daha önce buralarda hiç görmedim.

Muhab:

-Efendim, onları tanımıyorum. Burada ilk defa gördüm.

Efendi Aşhur:

-Sana, gelirken onları da yanında getir demiştim. Neden onları da yanında getirmedin?

-Efendim, sizi duyamadım. Imm, şey aslında duydum da çocuklar beni duymadı ve kaçtılar. Evet kaçtılar. Yani tam olarak kaçmadılar da biz birazdan geleceğiz dediler.

Muhab'ın heyecanlı tavırlarından şüphelenen Efendi Aşhur hemen yanındaki adamlarına dönerek:

-Çocukları bulun ve yanıma getirin, emrini verdi.

Efendi Aşhur'un adamlarından iki kişi koşarak çocukların peşine düştü.

Muhab:

-Umarım çocuklar Efendi Aşhur'un adamlarına yakalanmadan zaman makinesine ulaşabilirler, diye düşünmeye başladı.

Efendi Aşhur:

-Peki, keçiler nerede Muhab. Seni beceriksiz çocuk. Sakın onları kaybettiğini söyleme.

Muhab:

-Efendim, keçiler Nil Nehri'nin kenarında otluyor. Hemen onlara bakmam lazım.

Efendi Aşhur:

-Ne? Nehrin kenarında onları yalnız mı bıraktın. Çocukları elinden kaçırdığın gibi keçileri de kaçıracaksın. Çabuk keçilerin yanına git. Ayrıca seninle işimiz henüz bitmedi!

Muhab, hızlıca Efendi Aşhur'un yanından uzaklaştı. Keçilerin yanına ulaşınca ilk iş olarak onları ağıllarına götürdü. Keçilerin güvende olduğundan emin olduktan sonra Çınar ve Belinay'ı aramaya koyuldu. Zaman makinesinin bulunduğu kum tepesine gitmek için önce Mısır Piramitleri'nin inşaat alanından daha sonra pazardaki kalabalığın içinden geçmesi gerekiyordu. Hızla ilerlerken "Umarım çocuklar yakalanmadan kum tepesine varabilirler." diye düşünüyordu.

3.BÖLÜM

“Bilgi Güçtür”

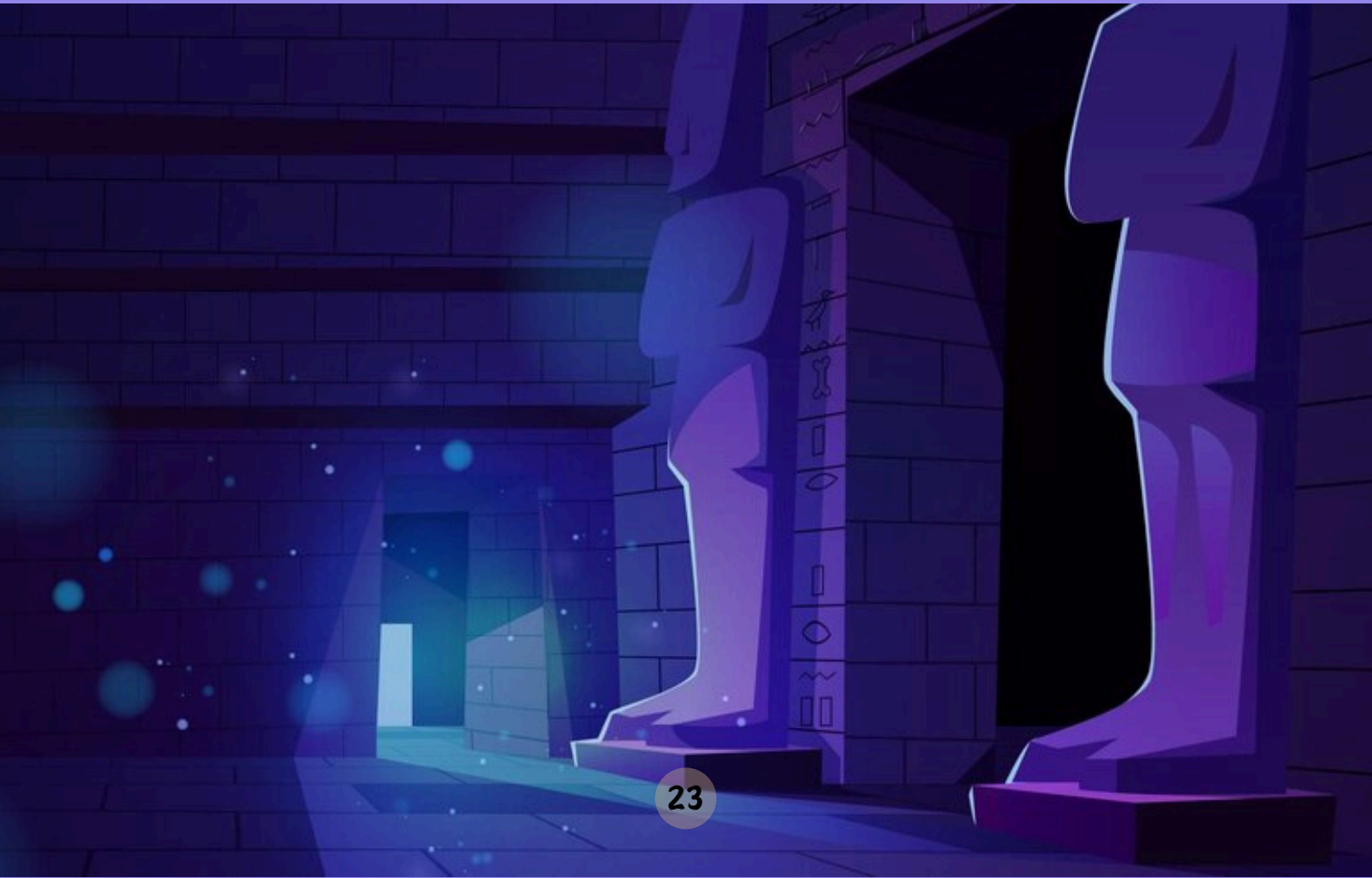
“

Bilginin gücü zaman tanımaz.

4-F Sınıfı

”

Çınar ve Belinay, zaman makinesinin bulunduğu kum tepesine doğru ilerlerken arkalarından gelen iki kişinin kendilerini takip ettiğini fark etti. Efendi Aşhur'un adamlarını atlatmak için Keops Piramidi'nin ait açık bir kapıdan içeri girdiler. İçeride iki koca heykelin arasından açılan bir başka kapıyı da geçip piramidin derinliklerine doğru yol aldılar. Onları takip eden Efendi Aşhur'un adamları da aynı yoldan içeri girdiler. Çınar ve Belinay'ın çok dikkatli olmaları ve içeride kaybolmadan ilerlemeleri gerekiyordu.

Girdikleri ikinci oda da dört adet büyük sütun bulunuyordu. Sütunların arasından ilerleyince de büyük bir kapıya ulaşılabildi. Bu kapı şifreliydi ve doğru şifreyi girdikten sonra kapı açılıp on saniye içerisinde tekrar kapanıyordu. Çınar ve Belinay, şifrenin yazılı olduğu tableti buldular. Fakat bu tablet üzerinde farklı dilde yazılmış bir metin vardı. Yazıya dikkatlice bakınca bunun bir çivi yazısı olduğunu fark ettiler. Çınar “Bu Sümer dilinde yazılmış bir çivi yazısı.” dedi. Belinay ve Çınar, eski uygarlıklara merak duydukları için çivi yazısı, Mısır

hiyeroglifleri gibi antik yazıları okuyabiliyorlardı. Karşılarına çıkan bu kilden yapılmış tablet Sümer kralı Lugalbanda tarafından Mısır firavunu II.Mentuhotep'e hediye edilmişti. Kilden yapılmış Sümer dilindeki tabletin üzerinde ise tarihte yazılmış ilk bilmece bulunuyordu. Çınar, bilmeceyi dikkatle okumaya başladı.

-Bir ev var. Buraya kör girersiniz ancak görerek çıkarsınız. Bu nedir?

Bilmecenin yazılı olduğu tablette doğru cevabı vermek için iki hakları olduğu yazıyordu. Çocuklar çok dikkatli olmalı ve iyi düşünmeliydiler. Efendi Aşhur'un adamları her an odaya girebilirlerdi. Çocuklar, Efendi Aşhur'un adamlarına yakalanırlarsa belki de evlerine asla geri dönemeyeceklerdi.

Çınar:

-İçeri girince gözleri açıldığına göre bu bilmecenin cevabı hastane olmalı, dedi.

Mucit kardeşler, şifre bölümüne büyük bir heyecanla “hastane” cevabını yazdılar. Fakat kapıda hiçbir değişiklik olmadı. Az önce hissettikleri heyecan yerini endişeye bıraktı. Doğru cevabı bulmak için sadece bir hakları kalmıştı.

Belinay:

-Bu bilmecenin cevabı herkesin aklına ilk gelecek “hastane” cevabı değil. Bu bilmecede bir mecaz anlam gizli. Okulda öğrendiğimiz “mecaz anlam” konusunu hatırla Çınar.

Çınar:

-Haklısın Belinay. Bu bilmecenin gizli bir anlamı olmalı.

Belinay:

-Bulduuuuummm! İnsanların yeni bilgiler öğrenmesi ve cehalletten kurtulması da “gözlerinin açılması” anlamına gelir.

Çınar:

-Eveett, çok haklısın. Nasıl da aklıma gelmedi. Bilgiler öğrendiğimiz ve gözlerimizin açıldığı yer neresi olabilir ki başka?

Mucit kardeşler bir ağızdan “okul” diye bağırdı.

Çınar, şifre bölümüne cevabı yazmak için hazırlanırken buldukları odaya doğru yaklaşan ayak seslerini duydular. Efendi Aşhur’un adamları mucit kardeşlerin bulunduğu odaya girmek üzereydi. Çınar, şifre bölümüne bu kez “okul” yazdı. Önlerinde duran kapı büyük bir gürültüyle açılmaya başladı. Kapıdan geçmek için sadece on saniyeleri vardı. Mucit kardeşler kapıdan geçip geride bıraktıkları odaya son kez baktılar.

Efendi Aşhur'un adamları tam o sırada odaya girmişlerdi. Çınar ve Belinay'ı gören Efendi Aşhur'un adamları hemen onlara doğru koşmaya başladı. Kapının kapanması için sadece on saniye kalmıştı. Efendi Aşhur'un adamları kapıya doğru koşarken Çınar ve Belinay'da geri sayıma geçtiler.

Çınar ve Belinay:

-On, dokuz, sekiz, yedi, altı, beş...

Efendi Aşhur'un adamları odanın yarısını çoktan geçmişti bile.

Çınar ve Belinay:

-Dört, üç, iki ,bir, bay baaayyy.

Ve kapı büyük bir gürültüyle kapanırken mucit kardeşler de Efendi Aşhur'un adamlarına el sallıyordu. Tehlikeden kurtulan Çınar ve Belinay piramidin dışına çıkmayı başarmışlardı. Muhab ile buluşacakları kum tepesine vakit kaybetmeden gitmek için yola koyuldular.

Mucit kardeşler bu maceraları yaşarken Muhab da şehir merkezindeki kalabalığın içinden çıkmış ve Efendi Aşhur'un develerinden birine binerek buluşma noktası olan kum tepesine doğru harekete geçmişti.

Buluşma noktasına önce Muhab ulaştı. Fakat Çınar ve Belinay henüz ortalıkta görünmüyordu. Bir süre bekleyen Muhab endişelenmeye başladı. Efendi Aşhur'un adamlarının mucit kardeşleri yakalamasından korkuyordu. Bu düşüncelerle kum tepesinde bir o yana bir bu yana yürürken uzaklardan bir ses yükseldi.

-Hey, Muhab işte geldik!

Bu ses Çınar ve Belinay'a aitti. Çocuklar birbirlerine doğru koşup sarıldılar.

Muhab:

-Efendi Aşhur'un adamları nerede?

Belinay:

-Onlar Sümer dilini öğrenip bilmeceyi çözene kadar uzun bir süre kimsenin peşine düşemeyecekler, dedi.

Bu cevap karşısında çocuklar büyük bir kahkaha patlattılar.

Çınar:

-Haydi şimdi zaman makinemizi tamir etmeye başlayalım, dedi

Birlikte zaman makinesinin yanına gittiler. Zaman makinesinin bir bölümü rüzgarın da etkisiyle çöl kumlarıyla kaplanmıştı. Çocuklar önce kumları temizlediler. Daha sonra Çınar zaman makinesinin arızalanma nedenini buldu. Kontrol paneline giden kablolardan bazıları yerlerinden ayrılmıştı. Çınar, hasar gören kabloları birleştirdiğinde kontrol panelinin ışıkları yanmaya başladı. Artık geri dönüş yolculuğu için her şey hazırды.

Zaman makinesi tamamen çalışınca ınar ve Belinay'ın iini bir hüzün kapladı. Bu yolculukta kendilerine büyük yardımları dokunan Muhab'dan ayrılacak olmak onları çok üzmüştü. Muhab da mucit kardeşlerden ayrılma vakti geldiği için üzgündü. Çocuklar hüzünlü gözlerle birbirine bakarken Belinay'ın aklına bir fikir geldi.

Belinay:

-Muhab, sen de bizimle birlikte gelmek ister misin, diye sordu.

Bu fikir ınar'ın da çok hoşuna gitmiş olacak ki,

ınar:

-Evet Muhab, senin bize yardımların olmasaydı belki şu an geri dönemeyecektik. Lütfen sen de bizimle gel. Zaman makinemizde senin için de yer var.

Bu teklifi hiç beklemeyen Muhab hem çok şaşırdı hem de çok sevindi.

Muhab:

-Sizinle gelmek harika olur çok teşekkür ederim, dedi.

Çocuklar birlikte zaman makinesinin içine bindiler. Çınar kontrol paneline “*dört bin beş yüz altmış dokuz*” yıl sonrasına gitmek için gerekli sayıları girdi. Çocuklar emniyet kemerlerini bağladılar. Hareket tam başlamak üzereyken dışarıdan bir ses yükseldi. -Muhaabb, buraya gel çabuk. Bu içine bindiğin şey de ne böyle?”

Bu ses Efendi Aşhur’a aitti. Muhab’ın bindiği deveyi takip etmiş ve diğer adamlarıyla kum tepesine kadar gelmişti. Çocuklar zaman makinesinin camından Efendi Aşhur’a doğru baktılar:

Muhab:

-Hoşçakal Efendi Aşhur. Artık keçilerine çobanlık yapması için bir başkasını bulman gerekecek.

Belinay:

-Peşimizden gönderdiğin adamların şu an Keops piramidinin içindeler. Oraya gitmeden önce Sümerce öğrenmeni tavsiye ederim yoksa sen de içeride kilitli kalabilirsin.

Belinay’ın sözlerinden sonra bir hayli neşelenen çocuklar artık harekete hazırды.

Zaman makinesi Efendi Aşhur ve adamlarının şaşkın bakışları arasında gözden kayboldu. Mucit kardeşler için bu maceranın sonu gelmişti. İki kişi olarak başladıkları yolculuklarını üç kişi olarak tamamlamışlardı. Bir dahaki yolculukları acaba nereye olacak?

TOKİ OSMANGAZI İLKOKULU
2024